

του κ. Πολ. Παπαχριστοδούλου

Τὸ κᾶμα τοῦ ἡλίου σκοῦσε πέ-

Τὸ κᾶμα τοῦ ἡλίου σκοῦσε πέ-

Μία πομπή έκαστο ὁμάδιων, ποὺ
ἐκλήθησαν ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τοῦ

Μέσα στην σκοτεινή έκκλησούλα
της μικρής πολιτείας που φτυχί-

*Ένα μαύρο ξόλο τζαμωτό άγιω-
σύνης και θανατώσεων στολισμένο με

...

100

...

Νὰ ἡ μικρὴ πολίτεια φάνηκε. Οἱ

—ΚΑΛΩΣ ΗΡΤΕΤΕΝ.

Οἱ καμπάνες χτυποῦν νὰ διαλα-

Ἡ ἐκκλησιὰ σὰν μερμηγκοφωλιά.
Μπαμπούλας ἔχουν τὰ πλῆθη. Πορτ-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11)

AD. 19 L. 100 (1910)

Φάσκει εἰς γνῶσιν τῶν φιλόσοφων

Ἄφ' ἐστέρας τελευσθήσεται ἔσπεροι.

Τὸν χορὸν θέλει διασπύρει ὁ καλλι-

(145) ~~SECRET~~ 14 Apr

κυνοῦν, δέονται, παρακαλοῦν, ψ

—Παναΐα, σῶσε, ἀνοιξε τὰ μά

καὶ πορπάτησε τὸ ἀγόρι μου.

Χίλιες παράκλησες για χίλια

Ἄνοιγει δρόμος. Ἀπὸ τὸ ἱε
θνήσκουσιν οἱ παπάδες λαυτοῦνται

Ὁλη τῇ νύχτᾳ ἡ Παναῖα δέχει
τοὺς ἀφιδρόπνους θουμωμένους.

τὰ τῶν θαυμάτων της. Τὸ φῶς τῆς ἀποφάνης ἀπλώνεται πανταχοῦ.

ἀπὸ φωτός. δέσμευς ἐλπίδων. Θρησκ.

λυώνει, λιποθυμᾷ, καὶ ὅπως τοῖν

πρώτος με τὸ δισκοπότηρο. ὁ δευ-

σε, ὁ βουθὸς ἀσθρῶσε λέξεις. ἔ

μα. Αὐτα!

Θεοῦ δυνάμεις ὑψινοῦντες, μεγαλύνοντες

ἔσθ' αὐτοκρίτως τῶν Σεραφεί·
 καὶ ἀδυνατῶντες θεῶν, ἡδυνάστευε

Ἀκούσαντες ὁ λαός, ἡ ἐκκλησία
οἰσίστηκε καὶ τὸ οἰεῖσθαι αὐτὸ μετὰ

ει, ἡ λύρα μοίρεται, τὸ λαοῖτο δ

σοῦν καὶ κοιτοῦν τὸ λασλούμεν

στην απειροελάχιστη και την αντελάχιστη
του ποσοτικομένου. Τό δάντυλά το

ἀπεδοκασθέντων καὶ τὸ ρυθμικόν

... ἡ δὲ κοίτη ἀναθεῖται τῇ διῳ

